Marea Provocare A Leadershipului

On August 11, 2018

Încearcă să introduci o nouă măsură a realității fără să te îndepărtezi de rolul pe care îl joci în susținerea emancipării unei sfere alternative de influență.

Eram un idealist plin de vervă, mereu în căutare de lucruri noi și interesante, pierdut într-o viziune complet puerilă și îndreptată în direcția complet opusă a ceea ce reprezintă realitatea. Într-un fel, păream a fi încadrat în spațiul de creație al unui artist vinovat de refuzul de a accepta ceea ce este evident.

Asemănător figurii oarecum inversate a lui Hamlet, dar fiind tot rob al unor sentimente care nu-mi aduceau decât frământări și un necontenit zbucium de-a lungul vieții, începeam să văd lumea prin ochii unui magician care invocă duhul puterii nemărginite, dar nu mai reușește să-l facă să dispară.

Așadar, eram captivul propriei suferințe izvorâtă din imaginația unui artist de a recrea o lume, dar unul privit din perspectiva unui magician al riscului sau a unui alchimist, aflat undeva între viață și dispariție. Era o suferință dulce, reflectată doar pe ecranul conștiinței, una care dezvoltă abilitățile cele mai utile și mai căutate la un om: luciditatea de a mă delimita de restul lumii și capacitatea de a face show pe scenă prin conținutul de stranietate tulburătoare, oferind experiența trăirii unui spectru larg de senzații.

Vă invit acum la deschiderea unui spectacol minunat. Intră 40 de tipi cool pe scenă, înghesuiți într-un spațiu destul de restrâns, și exclamă cu entuziasm la unison: "Noi, actorii, facem jocurile ! "

Apoi, de nicăieri, apare un individ necunoscut, dar cu o strategie genială, demnă de un magician redutabil. Într-o secundă, el mută atenția spectatorilor în altă direcție, lăsându-i pe actori cu gura căscată în mijlocul scenei.

Leadership: Poți să valorifici aspectele interpretative ale rolului tău prin acea exemplaritate a existenței trăită prin mijlocirea unei vrăji care risipește orice putere de împotrivire?

Dacă încă nu v-ați dat seama, prefer magia în locul actoriei, oricât de multă suferință implică acest demers. Trista separare de ceilalți artiști învinsă de forța miraculoasă de sugestie, de-a dreptul hipnotică, demnă de un veritabil showman.

Un singur adevăr impunându-se aici cu toată evidența: există un om suprarealist care nu are limite în ce privește asocierile elementelor compoziționale și oferă o libertate totală de expresie. El nu este un artist oarecare, în speță din specia expiraților care cu greu pot convinge publicul, ci este spectrul unei puteri de creații unice prin vigoarea ei susținută și prin multilateralitatea ei amețitoare.

Mi-ar plăcea să-mi concep leadershipul ca o vizită inedită în universul unui intelectual al vizualului, lăsând imaginea unei ființe supranaturale și atemporale să se manifeste în voie. Spectatorii mi-ar putea detecta prezența, dar numai în absența imaginii care mă reprezintă cu adevărat. Ei nu ar putea interfera cu mine decât printr-un "Who's there?", întrebarea cu care începe Hamlet, ce nu-și va căpăta pe deplin înțelesul decât atunci când va fi reluată de un Horatio: "What are you?"

Leadership: Îți rezervi dreptul de a-ți judeca propria prestație în funcție de imaginea pe care o compune realitatea unei forme de artă care își modifică abordarea în acord cu normele unei reprezentații de excepție?

Frumusețea și importanța magiei constă în faptul că nu trebuie să dai nimănui explicații vizavi de inițiativele tale, chiar dacă toată lumea încearcă să-și explice misterul apariției și dispariției tale. Involuntar, spectatorii își vor arunca ochii spre cele ce se află imediat de partea cealaltă a scenei, acolo unde se află marea provocarea, acolo unde se ascunde formula unei parabole rupte parcă din universal unui labirint fără ieșire.

Îmi dau seama, scriind aceste rânduri, că v-am convins deja să vă formați o imagine despre mine. Dar niciunul din voi nu știți, de fapt, cine sunt, cum arăt, și unde mă aflu. Îmi voi proteja secretul cu o meticulozitate obsesivă, ca pe un atu în tehnica montajului unui eveniment secundar, sporind misterul unei puteri magice ce se proiectează în memoria voastră că o recunoaștere a unei realități imposibile.

Nu este absurd să se pretindă că o existență imaginară ar putea constitui o existență reală? Căci, nu este câtuși de puțin vorba de a imagina o metodă lesnicioasă pentru a concepe o realitate aparte și pentru a stabili o deosebire convenabilă, ci de a ști ce este realitatea aceasta din care descinde rolul omului în orizontul misterului.

Magia în leadership are ca avantaj principal libertatea de a decide în vederea păstrării sau nu a unei existențe cuprinsă între "who's there" și "who are you", concretizată într-o imagine care încinge imaginația, reproducând realitatea unei puteri superioare.

Marea Provocare A Leadershipului constă în a-ți dezvălui adevărata identitate lăsând ca lucrurile să se releve în timp, fără să fii grăbit, precipitat sau neliniștit din cauza modalității mai puțin vizibilă de a te face cunoscut (ca și autor al unei creații ce poate ocupa planul unei reprezentări "artistice" a realității).

Source: https://neculaifantanaru.com/marea-provocare-a-leadershipului.html